

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 184

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 21 آذار 2013 ولغاية 27 آذار 2014

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسساتين

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפק

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

صحيفة "إسرائيل اليوم"، بتاريخ 24.3.2014؛ "يجب تشجيع الجنود الاسرائيليين على قتل المخربين الفلسطينيين" (الملحق الأول)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 24.3.2014 مقالة كتبها العميد في جيش الاحتياط الاسرائيلي، تسفيكا فوجل، برر من خلالها عمليات القتل التي يقوم بها الجيش الاسرائيلي ضد الفلسطينيين، والتي ارتفعت وتيرتها مؤخراً حيث قتلت اسرائيل خلال شهر آذار 12 فلسطينياً، كما اعتقلت 364.

وقال: "إن محاولة ايجاد اسم لـ "الارهاب" أقل اخافة أصبحت مؤخرا واحدة من اكثر البدع شعبية. وقد بدأ ذلك باسم مواجهة عسكرية على نار هادئة تميزا لها عن حرب لجيش في دولة عدو منظم، وبلغ ذلك ذروته في هذه الايام باسم المعركة بين المعارك. فهل يعتقد أحد ما هناك حقا أن الجنود في الميدان الذين يجب عليهم الانقضاء على "المخربين" يهمهم كيف يسمى الجنرالات والساسة ذلك؟ إن الجندي والقائد في الميدان يعلمان جيدا أن هذه حرب على مستقبل ارض اسرائيل. كان في السنة الاخيرة حسب تقارير "الشاباك" الظاهرة اكثر من 100 عملية "تخريبية" في القدس وفي "يهودا والسامرة"، في كل شهر. فلم تكن محاولات ولا نوايا ولا باعث بل كانت عمليات في الواقع تشمل بث عيوات ناسفة واطلاق نار وطعنا وزجاجات حارقة. والعمليات التي ينفذها الجيش الاسرائيلي مع قوات امن واستخبارات اخرى ليست مواجهة عسكرية على نار هادئة وليست معركة بين معارك بل هي حرب يومية لعدو يحاول أن يضربنا. فلهذا اسم خاص واسم عائلة، إنها حرب وجود".

وأضاف: "إن العملية في جنين والعمليات في عرض البحر ايضا على بعد 1500 كم عن حدودنا، والعمليات التي تنسبها مصادر اجنبية إلينا في قلب سوريا وفي عمق السودان هي عمليات حربية دفاعية. فالاسلحة الايرانية والسورية المعدة للوصول الى "ارهابيين متطرفين" من حماس والجهاد وحزب الله والقاعدة لن يعلوها الغبار على الرفوف ولن تصدأ بل هي مخصصة لضربنا في كل مكان - في غوش دان وغلاف غزة وبلدات خط المواجهة في الشمال. و "الارهابيون" الذين أخذوا ينشأون برعاية السلطة الفلسطينية في "يهودا والسامرة" لا يربون الحمام بل يشغلون أنفسهم بتجنيد "منتحرين" وجمع معلومات استخبارية للاختطاف والقتل. وليست عندهم نوايا طيبة بل عندهم بين أعينهم مناظير بنادق وقذائف صاروخية".

وقال: "ليست عندنا سبيل اخرى لمنع ضربنا في الداخل إلا أن نمضي الى أعدائنا فنضربهم في فراشهم. فهكذا تنفذ صورة المعركة التي تسمى دفاعا. والذي لا يريد أن يجرب سقوط قذيفة صاروخية بالقرب من منزله أو أن يكون في حافلة "يفجرها منتحر فلسطيني ظلامي"، يحسن الصنع اذا ما شجع وأطرى اولئك الذين يمضون ليالي واياما لابعاد هذه التهديدات عنا. أما اولئك الذين يتحدثون عن السلام فانهم يحسنون الصنع اذا ما أصغوا الى كلام اسماعيل هنية أمس (الأول) في مسيرة ذكرى الشيخ احمد ياسين بعد الكشف عن النفق الهجومي بيوم واحد إذ قال: "سنهز تل ابيب". وأنا أقول: إنه يعني هذا حقا، فهل ننتظره؟".

نشر موقع "إن آر جي" بتاريخ 24.3.2014 مقالة كتبها اساف جولان وصف من خلالها الاسرى الفلسطينيين بـ "الحيوانات" و "الوحوش" وادعى ان " الطريق المتحضرة والوحيدة امام حكومة اسرائيل هي فرض عقوبة الاعدام على المخربين الفلسطينيين الذين نفذوا اعمال قتل".

وقال: "هناك من يرى انه كان من الافضل الموافقة على تجميد البناء خلال المحادثات بدلا من اطلاق سراح الحيوانات البشرية من السجن. من الواضح ان هذا ادعاء كاذب. فمن الواضح تماما انه في جميع المحادثات كنا مطالبين بالافراج عن السجناء، واولئك الذين يدعون لتجميد البناء فانهم في هذه الحالة ينادون بإطلاق سراح القتلة باسم السلام الزائف. وعندها نكون جمدنا البناء، ونمس ايضا بسكان يهودا والسامرة وفي نهاية الامر نطلق سراح الوحوش من السجن".

وأضاف: "لذلك، يبدو ان الطريقة الوحيدة والمتنورة امام حكومة اسرائيل هي فرض عقوبة الاعدام على المهربين الفلسطينيين الذين نفذوا اعمال قتل. عقوبة الموت تعتبر عقوبة قاسية ضمن كتاب العقوبات في اسرائيل اذ يتم تنفيذه في حالات قليلة جدا. ولكن في الصراع الدموي الذي نخوضه مع العالم العربي، لا فرق بين المخرب الذي جاء لقتل النساء والاطفال وبين ضابط جيش النخبة "SS" النازي الذي عمل في معسكرات الابداء. ضابط الـ "SS" اراد اباداة الشعب اليهودي والمخرب الفلسطيني يرغب بباداتنا جميعا، وليس بمقدوره عمل ذلك".

وقال: "من الواضح ان عقوبة الاعدام هي فعل قاس وشديد. وان الله خلق الانسان ولا يمكن للبشر ان تضع حدا لحياته. ولكن هنالك اوقات يلزمنا بها واجب الدفاع عن النفس وواجب الكرامة الوطنية استخدام عقوبة قاسية وشديدة".

نشرت صحيفة "يديعوت احرونوت" بتاريخ 27.3.2014 مقالة كتبها جلعاد شارون الذي زعم من خلالها "فوقية العقل اليهودي" على الاخرين اذ انتقد من السياسة الاسرائيلية التي تنجر وراء مبادرات الاخرين، كقبول اطلاق سراح الاسرى الفلسطينيين وعدم اعتراف الفلسطينيين باسرائيل كدولة يهودية.

وقال: "كيف حدث أن الفلسطينيين الذين أبرز اسهاماتهم للبشرية تتلخص بالإرهاب والتباكي، كيف حدث أن أصبحوا الطرف المبادر وهم يملكون بديلا مهيدا إذا فشلت المحادثات؟ ونحن شعب جوائز نوبل والحكمة اليهودية التي عمرها آلاف السنين أصبحنا مجرورين نرد بصورة فظة غير ناجعة، وبدل أن يشتغل العقل اليهودي بما يجب الاشتغال به أصبح مشغولاً بالتغطية على الجنون الذي ينفجر احيانا في الثالثة فجرا او وسط النهار احيانا. سياستنا الخارجية تراوح بين حدّي منطقتين لا يجوز اجتيازهما: الأول ما يُمكننا الأمن منه، والثاني أن تبقى لنا شرعية في نظر العالم، ولا سيما تجاه الأمريكيين. إذا لم يتقدم التفاوض قدماً فلنقترح نحن أن تنشأ الآن دولة فلسطينية في حدود مؤقتة في المنطقة (+A) مع اتصال جغرافي، بحيث يخرج من جنين ويصل الى الخليل دون أن يرى جندياً اسرائيلياً واحداً. يستطيعون في التفاوض في المستقبل على أن يحصلوا على أكثر من ذلك، فليأتوا الآن وليبينوا لماذا يرفضون دولة؟ يجب أن نبادر وأن نكون فعالين وألا نُجر على الدوام وراء أحداث دبرها آخرون".

وأضاف: "الافراج عن السجناء مثال آخر على الجمود الفكري، فهذه القضية كلها فضيحة. ولكن دعونا نركز بالمطلب الفلسطيني لاطلاق سراح مخربين من عرب اسرائيل. وبدلا من رد الفعل الصارخ "ما شأنكم". يريد الفلسطينيون اخذ الملكية على المخربين الاسرائيليين الذي عملوا باسمهم؟ تفضلوا، ولكن لا ينتهي الامر هكذا. اذا كنتم مسؤولون عن عرب اسرائيل، وهم يعملون باسمكم، فلنذهب مع هذا حتى النهاية. فليصوتوا اذن للبرلمان في رام الله. وفي هذه الحالة يزول مطلب الاعتراف بيهودية الدولة. العرب يصوتون في رام الله واليهود في الكنيسة في القدس. الفلسطينيون متطرفون بقدر كاف بحيث يخدمنا هذا. وكل ما يُحتاج اليه شيء من المبادرة والمرونة، فيجب أن يعود العقل اليهودي للعمل".

להכות בטרור - בכל מקום

תא"ל (מיל') צביקה פוגל

הניסיון למצוא שם פחות מפחיד לטרור הפך לאחרונה להיות אחת האופנות הפופולריות ביותר. זה התחיל עם הכינוי עימות נמוך עצימות, להבדיל ממלחמה מול צבא של מדינת אויב מאורגן, ומגיע לשיאו בימים אלה בכינוי מערכה בין מערכות. מישהו שם באמת חושב שאת החיילים בשטח, שצריכים להסתער על מחבלים, מעניין איך קוראים לזה הגנרלים והפוליטיקאים? החייל והמפקד בשטח יודעים היטב - זו מלחמה על עתידה של ארץ ישראל.

בשנה האחרונה, על פי דו"חות שב"כ גלויים, היו בכל חודש יותר ממאה פיגועים חבלניים בירושלים, ביהודה ובשומרון. לא ניסיונות, לא כוונות, לא מוטיבציה, פיגועים הלכה למעשה הכוללים מטענים, ירי, דקירות ובקבוקי תבערה. הפעולות שצה"ל מבצע עם כוחות ביטחון ומודיעין נוספים הם לא עימות נמוך עצימות ולא מערכה בין מערכות, אלא מלחמה יומיומית נגד אויב שמנסה לפגוע בנו. יש לזה שם פרטי ושם משפחה - מלחמת קיום.

הפעולה בג'נין, כמו גם הפעולות בלב ים, 1,500 ק"מ מגבולותינו, והפעולות המיוחסות לנו על ידי מקורות זרים בלב סוריה ובעומק סודאן הן פעולות מלחמתיות להגנה. כלי הנשק האיראניים והסוריים, המיועדים להגיע לידיהם של טרוריסטים קיצוניים העונים לשם חמאס, ג'יהאד, חיזבאללה ואל-קאעידה, לא יצברו אבק על המדפים ולא יחלידו, הם מיועדים לפגוע בנו בכל מקום - בגוש דן, בעוטף עזה וביישובי קו העימות בצפון. הטרוריסטים המתפתחים בחסות הרשות הפלשתינית ביו"ש לא מגדלים יונים, הם עוסקים בגיוס מתאבדים ובאיסוף מודיעין לחטיפות ולרציחות. אין להם כוונות טובות, יש להם בין העיניים כוונות רובים ורקטות.

אין לנו דרך אחרת למנוע את הפיגוע אצלנו בבית, אלא ללכת אצל אויבינו ולפגוע בהם במיטתם. כך מתבצעת צורת הקרב הנקראת הגנה. מי שלא רוצה לחוות נפילת רקטה ליד הבית או להיות באוטובוס שמתאבד פלשתיני אפל מתפוצץ בו, טוב יעשה עם יעודד ויפרגן לאלה שעושים לילות כימים להרחיק מאיתנו את האיומים האלה. אלה המדברים על שלום, טוב יעשו אם יקשיבו לדבריו של איסמעיל הנייה אתמול בעצרת לזכרו של השייח' אחמד יאסין ויממה לאחר חשיפת המנהרה ההתקפית: "נרעיד את תל אביב." ואני אומר: הוא באמת מתכוון לזה, האם נחכה לו?

לחלק לחלק
הקודם הבא

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2014%2F03%2F24>

الملحق الثاني:

הפתרון האמיתי לשחרור המחבלים

הדרך הנאורה היחידה שישנה בפני ממשלת ישראל היא החלת גזר דין מוות על מחבלים פלסטיניים שיבצע מעשי רצח

אסף גולן | 17:15 2014/3/24 | [Share on facebook](#) [Share on twitter](#) [rss](#) [עונש מוות](#)
תגיות: [שחרור מחבלים](#), [עונש מוות](#)

סוגית שחרור הרוצחים הפלסטיניים במסגרת התהליך המדיני עם הרשות קורעת את הלב. קול דמי הנרצחים צועק אלינו מן האדמה ושוועת המשפחות עולה לשמים. אלא שקשה לבוא אל הממשלה בטענות על המצב אליו היא נקלעה. הרצון להמשיך לבנות בתים בחבלי המולדת השונים יצר מציאות בלתי נסבלת בו ארצות הברית ואירופה לוחצות מאד על ישראל להציע מחווה אחרת לצד השני. כך קורה שהמו"מ המדיני דוחק את ישראל לפינה וגורם לה לבצע מהלכים שמנוגדים למוסר הטבעי ולכל חוק אנושי.

לאור זאת יש שטוענים כי עדיף היה להסכים להקפאת הבניה במהלך השיחות משום שכך לא היינו נדרשים לבצע שחרור של חיות אדם מהכלא. מדובר כמובן בטענה שקרית שזורה חול בעיניים. ברור לחלוטין שבכל מו"מ היינו נתבעים בסופו של דבר לשחרר את האסירים ואותם אלו שקוראים היום להקפיא את הבניה היו קוראים במצב זה לשחרר את הרוצחים בשמו המדומה של השלום. היינו גם מקפייאים את הבניה, גם פוגעים בתושבי יו"ש וגם בסופו של דבר משחררים מפלצות מבתי הכלא.

לכן נראה כי הדרך הנאורה היחידה שישנה בפני ממשלת ישראל היא החלת גזר דין מוות על מחבלים פלסטיניים שיבצעו מעשי רצח. עונש מוות הוא החמור שבעונשים שקיים בספר החוקים ובמדינת ישראל הוא יצא לפעול במספר מועט מאד של מקרים. אלא שדווקא במאבק המדמם שלנו עם העולם הערבי יש לקבוע כי אין הבדל בין מחבל שבא לרצוח נשים ילדים וטף לבין קצין סוס'נאצי שפעל במחנה השמדה. קצין הסוס' רצה להשמיד את כל העם היהודי וכן המחבל הפלסטיני רוצה להשמיד את כולנו רק שאין ביכולתו לעשות זאת.

ברור שהוצאה להורג היא מעשה קשה וחמור. כל אדם נברא בצלם אלוהים וזכות החיים היא אינה משהו שניתן לבני אדם להחליט בו. אלא שיש רגעים בהם חובת ההגנה העצמית וחובת הכבוד הלאומי מחייבים שימוש בעונש החמור והקשה ביותר. ברור לכותב שורות אלו שהמושג כבוד לאומי נתפס לא אחת בישראל כמשהו פאשיסטי. אולם לא כך הדבר. שלוות נפשם של בני משפחות הנרצחים והאחריות לשלום הציבור ולנורמאליות הנפשית שלו היא גם חלק ממושג הכבוד הזה. על הממשלה ועל מערכת המשפט בישראל לאזור את הכוח והעוצמה המוסרית הנדרשת כדי להכיר במציאות כפי שהיא וכדי להחזיר את השפיות למדינה שלנו בה הרוצח מסתובב חופשי וקרובי הנרצחים מסתתרים בבושה בבתיהם.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/569/329.html>

الملحق الثالث:

לשכור את הכלים ולא להפוך למצורעים ומוחרמים.
בין שני הגבולות האלה, יש מרווח פעולה. אם
המשא ומתן לא מתקדם, נציע אנחנו שתקום כבר

אם המשא ומתן לא מתקדם, נציע אנחנו שתקום כבר עכשיו מדינה פלסטינית, בגבולות זמניים על שטחי A+. כעת, שיבואו הפלסטינים ויסבירו למה הם מסרבים למדינה

עכשיו מדינה פלסטינית, בגבולות זמניים על שטחי A+, עם רצף תחבורתי כזה שפלסטיני יוכל לצאת מג'נין ולהגיע לחברון מבלי לראות חייל ישראלי אחת. במשא ומתן בעתיד הם יוכלו לקבל יותר. כעת, שיבואו הם ויסבירו למה הם מסרבים למדינה. צריך לזוּם, להיות אקטיביים, ולא להיגרר ללא הרף אחרי אירועים שיזמו אחרים.

שחרור האסירים הוא דוגמה נוספת לקיבעון מח־שבתי. כל העניין הוא שערורייה, אבל בואו נתרכז ברדישה הפלסטינית לשחרור מחבלים ערבים־יש־ראלים. במקום הרפלקס הפכלובי שמגיב בצעקות "מה פתאום, מה זה עניינם", כראי לחשוב על מינוף הרדישה. הפלסטינים רוצים לקחת בעלות על מח־בלים ישראלים שפעלו בשמם? בבקשה, אבל זה לא ייגמר בזה. אם אתם אחראים לערבים־הישראלים, והם פועלים בשמכם, אז נלך עם זה עד הסוף – שי צביעו לפרלמנט ברמאללה.

במקרה כזה, תרד גם שאלת ההכרה במדינה יהודית, משום שהיא לא תהיה עוד רלוונטית: ער־בים יצביעו לרמאללה ויהודים לכנסת בירושלים. הפלסטינים מספיק קיצונים כדי שזה ישמש אות־נו. כל מה שצריך זו קצת יוזמה וגמישות. הראש היהודי חייב לחזור לעבודה. ■